

Nestbevuiler

Op het moment dat er weer een fonkelnieuwe editie van dit vakblad bij u door de brievenbus valt, denkt u waarschijnlijk: 'Ik sta heel het jaar bij nacht en ontij boven op het dak en die mensen van dat gele blaadje hoeven alleen wat stukjes te schrijven en hun blaadje op de post te doen.' En weet u wat? Meestal geven wij u groot gelijk. Blaadjes maken is leuk en al helemaal als het onderwerp leuk is. En groen is leuk. Groene mensen zijn zonder al te veel uitzonderingen sympathiek en gedreven.

Voor natuur moet je in Alaska zijn, misschien nog een beetje op de Veluwe, maar zeker niet op het sedummatje van tante Sjaan

Toch hebben ook wij onze dipmomenten. Wij vinden dat wij deel zijn van een branche, maar moeten soms ook wel eens dingen opschrijven waar de markt niet altijd blij mee is en dan is Leiden natuurlijk in last.

Wij schreven pas geleden een stukje over een nieuw fungicide. Heeft weinig te maken met dit blad, maar het gaat om het voorbeeld. Eigenlijk een heel positief stuk, geschreven vanuit de gebruiker die tevreden was over de werking. Door een negatief kader van iemand van Natuur & Milieu was de fabrikant minder enthousiast. Wij zouden een slecht vakblad zijn, niet objectief etc. Opvallend natuurlijk dat je alleen niet objectief bent als je iets opschrijft waar men het zelf niet eens mee is. Op zo'n moment is ons vak niet leuk. Wij vinden het niet erg om af en toe functioneel strijd te voeren over de inhoud van ons blad, maar dan graag wel met respect voor elkaars rol. In deze uitgave van Dak & Gevel Groen staat ook zo'n discussiepunt waarbij je als journalist gauw in de rol van nestbevuiler wordt gedrongen. Wij vroegen ons af waarom het imago van groene gevels achterblijft bij het imago van daktuinen en groene daken. Is dat *perception of reality*, of geldt ook hier de slogan '*perception is reality*'? In zo'n discussie is het lastig om op hetzelfde moment zowel kritisch als constructief te zijn. Daarbij geldt ook nog eens dat wij alleen dingen hoeven op te schrijven. Als er binnen de markt, bij de architect of de opdrachtgever het idee bestaat dat zaken achterblijven, dan kun je dat veel beter bespreekbaar maken en '*in the open*' brengen. Alleen op die manier kun je er als leveranciers en realiserende partijen een streep onder zetten.

Is dat *perception of reality*, of geldt ook hier dat '*perception is reality*'?

In deze uitgave van Dak & Gevel Groen vindt u een aardige discussie tussen architectengroen en de grote wilde natuur. Ik zal mij wel weer ongenueanceerd uitlaten, maar een groen dak is er niet voor de wilde natuur, maar is een tuin die aangelegd wordt om ons mensen een prettige omgeving te bezorgen. Voor natuur moet je in Alaska zijn, misschien nog een beetje op de Veluwe, maar zeker niet op het sedummatje van tante Sjaan.

Met vriendelijke groet,
Hein van Iersel